

16e Zondag door het Jaar C

**Marta, Marta,
wat maak je je bezorgd en druk over veel dingen.
Slechts één ding is nodig. (Lc 10,41.42a)**

Van leven naar eucharistie

Een gastvrij mens of een gastvrij gezin is voortdurend in de weer om te geven. Hun huis en hun tafel staan ter beschikking. Terzelfder tijd ontvangen zij echter ook heel wat verrijking van hun genodigden doorheen de contacten en gesprekken. Zij kunnen er zelfs heel wat van leren. Vooral Oosterse en Afrikaanse beschavingen hebben dat begrepen. Maar ook heel wat andere volkeren onderhouden dezelfde traditie. Een gast die zich aanmeldt heeft altijd iets mysterievol bij zich. Daardoor wordt gastvrijheid een heilige plicht.

Eerste lezing

Genesis 18,1-10a

In die dagen verscheen de Heer aan Abraham bij de eik van Mamre, terwijl hij op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zat. Hij sloeg zijn ogen op en zag plotseling drie mannen voor zich staan. Meteen liep hij van de ingang van zijn tent naar hen toe. Hij boog diep voor hen en zei: Wees zo welwillend, Heer, uw dienaar niet voorbij te gaan. Ik zal water laten brengen, was uw voeten en rust hier onder de boom. Ik zal brood voor u halen om u te sterken voor uw verdere reis; gij zijt niet voor niets bij uw dienaar langs gekomen. Zij zeiden: Heel graag. Abraham ging haastig de tent in naar Sara en zei: Neem gauw drie maten fijn meel, kneed het en bak er koeken van. Daarna liep Abraham naar de kudde, zocht een lekker mals kalf uit en gaf het aan zijn knecht om het snel klaar te maken. Toen bracht hij hun kaas en melk, en het kalf dat hij had laten toebereiden, en zette hun dat alles voor. Terwijl zij aten bleef hij bij hen staan, onder de boom. Toen vroegen ze hem: Waar is Sara, uw vrouw? Abraham antwoordde: Daar in de tent. Toen zei de bezoeker: over een jaar kom ik weer bij u terug; dan zal Sara, uw vrouw, een zoon hebben.

Tweede lezing

Kolossenzen 1,24-28

Broeders en zusters, ik verheug mij dat ik voor u mag lijden, en in mijn lijdend lichaam aanvullen wat nog ontbreekt aan de beproevingen van de Christus, ten bate van zijn lichaam dat de Kerk is. Ik ben haar dienaar geworden krachtens de opdracht die God mij gegeven heeft; namelijk om u het woord Gods te brengen in heel zijn volheid: om het geheim te verkondigen dat verborgen was voor alle eeuwen en alle generaties, maar dat nu is geopenbaard aan zijn gelovigen. Hem heeft God bekend willen maken hoe machtig en hoe wonderbaar dit geheim is onder de heidenvolken. En dit geheim bestaat hierin: "Christus in u" en ook: "hoop op een eeuwige heerlijkheid". Hem verkondigen wij dus wanneer wij allen, zonder onderscheid vermanen en onderrichten met alle wijsheid die ons gegeven is om ook allen, zonder onderscheid in Christus tot volmaaktheid te brengen.

Evangelie

Lucas 10,38-42

In die tijd kwam Jezus in een dorp, en een vrouw die Marta heette, ontving Hem in haar woning. Ze had een zuster, Maria die – gezeten aan de voeten van de Heer – luisterde naar zijn woorden. Marta werd in beslag genomen door de drukte van het bedienen, maar ze kwam er een ogenblik bij staan en zei: "Heer, laat het U onverschillig dat mijn zuster mij alleen laat bedienen? Zeg haar dan dat ze mij moet helpen." De Heer gaf haar ten antwoord: "Marta, Marta, wat maak je je bezorgd en druk over veel dingen. Slechts één ding is nodig. Maria heeft het beste deel gekozen en het zal haar niet ontnomen worden."

Van eucharistie naar leven

Ouders, vrienden en kennissen ontvangen wij graag. Deze gewone gastvrijheid beoefenen is in de grond tamelijk natuurlijk en gemakkelijk. Maar gaat de christelijke gastvrijheid niet verder? De christen mag zijn uitnodigingen niet beperken tot mensen die hem hetzelfde kunnen teruggeven. In ieder mens die hij ontvangt, ontvangt hij Christus zelf, vooral als die mens in nood is. Wat meer is, hij mag nooit vergeten dat een bezoek van de Heer in zekere zin altijd een openbaring is van heil. Wat zegt mij de Heer in iemand die ik ontvang?